

supra traditis manifestum sit: contractum emphyteu- ticum nudo consensu abs- que scriptura interuentu perferri: opinio isthac, vt- pote debili, falsoque sus- fulta fundamento, per se sine vlla refutatione cor- ruit, & ex aduerso liqui- distime constat, a contra- ctu emphyteutico nuda conuentione, nulla omni- no interueniente scriptu- ra, recedi posse: Enim- uero illud hic addendum: cum emphyteusis pactis multum varietur; ad pro- bationem eius, quod actu est, vt interueniat scri- ptura, consultius esse, & tutius; vt hic post Clarum nostru inuuit D. Vulteius d. lib. 1. Iurisprud. Roman. cap. 46. in fin. & libro 1. de feudis, cap. 7. numer. 42. Harprec.

supra traditis manifestum sit: contractum emphyteu- ticum nudo consensu abs- que scriptura interuentu perferri: opinio isthac, vt- pote debili, falsoque sus- fulta fundamento, per se sine vlla refutatione cor- ruit, & ex aduerso liqui- distime constat, a contra- ctu emphyteutico nuda conuentione, nulla omni- no interueniente scriptu- ra, recedi posse: Enim- uero illud hic addendum: cum emphyteusis pactis multum varietur; ad pro- bationem eius, quod actu est, vt interueniat scri- ptura, consultius esse, & tutius; vt hic post Clarum nostru inuuit D. Vulteius d. lib. 1. Iurisprud. Roman. cap. 46. in fin. & libro 1. de feudis, cap. 7. numer. 42. Harprec.

supra traditis manifestum sit: contractum emphyteu- ticum nudo consensu abs- que scriptura interuentu perferri: opinio isthac, vt- pote debili, falsoque sus- fulta fundamento, per se sine vlla refutatione cor- ruit, & ex aduerso liqui- distime constat, a contra- ctu emphyteutico nuda conuentione, nulla omni- no interueniente scriptu- ra, recedi posse: Enim- uero illud hic addendum: cum emphyteusis pactis multum varietur; ad pro- bationem eius, quod actu est, vt interueniat scri- ptura, consultius esse, & tutius; vt hic post Clarum nostru inuuit D. Vulteius d. lib. 1. Iurisprud. Roman. cap. 46. in fin. & libro 1. de feudis, cap. 7. numer. 42. Harprec.

supra traditis manifestum sit: contractum emphyteu- ticum nudo consensu abs- que scriptura interuentu perferri: opinio isthac, vt- pote debili, falsoque sus- fulta fundamento, per se sine vlla refutatione cor- ruit, & ex aduerso liqui- distime constat, a contra- ctu emphyteutico nuda conuentione, nulla omni- no interueniente scriptu- ra, recedi posse: Enim- uero illud hic addendum: cum emphyteusis pactis multum varietur; ad pro- bationem eius, quod actu est, vt interueniat scri- ptura, consultius esse, & tutius; vt hic post Clarum nostru inuuit D. Vulteius d. lib. 1. Iurisprud. Roman. cap. 46. in fin. & libro 1. de feudis, cap. 7. numer. 42. Harprec.

QVÆSTIO V. SVMMARIA. Ex Claro.

- 1 Vasallus an possit re feudale alteri concedere in Emphyteusm. Ex Additionibus.
2 Concessio in emphyteusm est alienatio.
3 Omnis feudi alienatio prohibita.
4 Feudum improprium in quibus natura feudi proprii sequatur.
5 Cur subinfeudatio sine consensu domini sit licita: no vero datio in emphyteusm.

- 6 Quid obtineat de consuetudine.
7 Cui vasallus res feudales in emphyteusm tradere queat.
8 An concessio emphyteutica teneat, si vasallus rem feudalem ea lege in emphyteusm concedat, vt dominium utile in recipien- tem non transeat.
9 Venditio, qua agit, ne dominium rei ad emptorem transeat, non subsistit.
10 Commoditas fructuum, que ad longum tempus transfertur, pro vera alienatione in materia prohibita habetur.
11 Vtrum bona maioratus in emphyteusm recte concedantur.
12 Resoluto iure datoris, resolu- tur ius acceptoris.
13 Bonorum maioratus in perpetuam emphyteusm facta concessio, an & quatenus valeat.
14 Vtile no vitiat per inutile in separabilibus.

ADDITIONES.

Nunquid vasallus possit rem feudalem concedere alteri in emphyteusm. Feudi in emphyteusm concessionem esse inutilem, nisi dominus consentiat, vltra Clarum nostrum in- fra in §. feudum. q. 33. nu. 3. Doctores communiter statuunt, Gloss. Iacob. de Beluis. Bal. Aluarot. Ioan. Raynald. & alij in c. impe- riales, in princ. de prohib. feudi alienat. per Federic. tit. 55. lib. 2. feudor. hosque referens Curtius Iunior in tract. feud. parr. 4. numer. 91. item Federicus Schneck in §. rursus n. 3. quib. mod. feud. amitt. tit. 5. lib. 1. feudor. Mysinger. cent. 6. obser. 30. nu. 1. Gothofred. Anton. disput. 2. feud. 9. th. 5. lit. F. eiusque ratio in promptu est: quia t concessio in emphyteusm est alienatio. Nouell. 7. cap. 1. §. alienationis autem, & c. l. f. C. de reb. alienis non alienand. Sed omnis t alie- natio feudi prohibita est, tit. 5. in princ. vers. hortatum itaque, & consilio, & d. tit. 55. in princ. vers. habito ergo consilio lib. 2. feud. Idque non tantum in proprio feudo, sed & improprio pro- cedere verisimile est: propterea quod t feudum improprium in omnibus, & per omnia sequitur naturam feudi proprii, prater- quam in ijs, in quibus feudi proprii natura, vel regulis per in- stituta expressim est derogatu, c. 1. de feudo no habente propr.

QVÆST. V.

feud. natur. tit. 48. lib. 2. feud. D. Boerius class. 2. disp. 14. th. 14. edit. 2. Nec refragatur, quod t sicut subinfeudatio sine consensu domini licita est; ita & permessa sit datio in emphyteusm cap. vnic. §. si vero. Qualiter olim poterat feud. alien. tit. 9. lib. 2. & c. 1. §. similiter 2. de lege Corradi, tit. 34. lib. 2. feud. Nam magna subest diuer- sitatis ratio. Siquidem va- sallus no potest, nisi aequali & bona fide, atque eodem plane modo, quo ipse feudum possidet, subinfeudationem fa- cere, d. c. 1. §. similiter, de lege Corradi, & notat, post alios, Cla- rus noster infra in d. §. feudum, q. 32. n. 4. & nouissime H. in tract. feudali, cap. 9. circa finem. Atqui feudum tali modo in emphy- teusm dari nequit. Alias enim non emphyteusis, sed feudum con- cessum putaretur. S. in Commet. ad vsus feud. part. 12. nu. 94. & Curt. Iunior d. par. 4. nu. 91. in fine, vbi ex traditione Fabri in §. adeo Inst. de locat. & cōduct. & Cainaldi in d. c. Imperiales, de adeo Inst. de locat. & cōduct. subdit: quicquid t de iure stricto, de generali tamē consuetudine vasallū res feudales in- terditas sine licētia domini in emphyteusm tradere no prohiberi. Idē afferit Clar. noster d. §. feudum, q. 33. n. 4. Quinimō t vasallus ēt res cultas feudales proximo agnato, quā alioqui successurus esset, in emphyt. dare absq; cōsensu domini potest, §. si vero de alie-

alienatione feud. tit. 13. lib. 1. F. Federic. Schēk. in d. §. rursus n. 5. quib. mod. feud. amitt. tit. 5. lib. 1. Fit etenim eo casu magis re- futatio, quam alienatio, c. 1. post. princ. lib. non est libel us, sed quasi refutatio, de alienat. paterni feud. tit. 39. lib. 2. F. Atque hoc in feudo antiquo locum habet, non in nouo: quia agnati, & collaterales in nouo non succedunt, cap. 1. de success. fratrum, tit. 11. & c. 1. de fratrib. de nouo benefic. inuestitis, tit. 12. lib. 2. F. Descendentibus uero feudum indistincte, siue nouum, siue antiquum fuerit (quia utrobq; succedunt) in emphyteusm dari poterit dict. cap. 1. de alienat. paterni feud. Sonsbec. dict. part. 12. num. 94. At quid dicendum, si vasallus rem feudalem in emphyteusm ea lege concedat, ut dominium utile in recipientem non transeat: num hoc casu concessio emphyteutica valebit? Et uerius uidetur, ne isto quidem modo feudum in emphyteusm dari posse: quandoquidem emphyteusis ex uenditionis natura id habet, & in eo prorsus similis est uenditioni, quod per eam do- minium utile transferatur in accipientem: sicuti in uenditione fieri solet dominij translatio, argumento dicti §. adeo. Inst. de locat. & conduct. Venditio t autem, qua diserte id agitur, ne dominium rei ad emptorem transeat, non subsistit, l. cum manu 8. §. vit. ff. de contrah. empt. Ergo, & contractus emphyteuticus cui addita est pactio de utili dominio non transferendo, nullius momenti erit. Quid t quod commoditas fructum, que ad longum tempus transfertur, pro vera alienatione in materia prohibita ad euitandum fraudem habetur, per notata Bald. in auth. hoc ius porrectum, col. 1. vers. sexto, C. de SS. Eccles. Fabian. de monte sancti Sauini in tract. de empt. & vendit. in 4. quæst. principali, quæst. vitim. uerfic. circa tertium. & Didaci

Couarrun. lib. 2. variar. resolut. cap. 16. num. primo. Addi hoc loco poterit quæstio t de bonis maioratus, id est, perpetuo ad familiam pertinentibus an in emphyteusm a posse- ssore concedi possint? Et uerior est sententia existimantium: cum, qui eiusmodi bona maioratus possidet, non nisi quoad uixerit, illa emphyteusm extraneo dare possit. Cum enim ius in illis bonis, morte possessoris dantis tollatur: merito quoque accipientis ius simul extinguatur, per uulgatam regulam, qua tra- ditur: quod t resolutio iure datoris resoluatur etiam ius accep- toris, l. lex uestigali 3. ubi glo. in uerb. et annuiffe, ff. de pignori- bus, & hypoth. & l. si quis domum, §. 1. ff. locati, ubi Paul. Castren- sium. 3. cum similib. Nec etenim is, qui possidet bona maiora- tus, contra preceptum, ac uoluntatem primi disponentis, alijs de familia successoribus præiudicare potest, arg. l. eum, qui 3. ubi Bart. ff. de interd. & reगत. l. unum ex familia 67. §. 1. ff. de legat. 2. Decius conf. 445. num. 23. Gozadin. conf. 75. Pinel. in l. 1. part. 3. num. 65. C. de bon. matern. pag. 356. alijque ab eo re- lati. Quibus accedit Ludouicus de Molina libro 1. de Hispa- nor. primogenijs, cap. 21. vbi hanc quæstionem plenius exami- nat. Equid t autem eiuſemodi bonorum in perpetuam emphy- teusm facta concessio pro eo saltem tempore ualeat, in quod fieri poterat, an uero in totum sit inutilis, sententijs uariatur. Probabilius, ego putauerim, & concessione istam ualere, quoad concedens uixerit: ne t utile per inutile in separabilibus, uel di- uiduis uideatur, l. 1. §. sed si mihi 5. ff. de uerb. obligat. l. sancimus 34. circa princ. & l. seq. §. fin. autem, C. de donationib. c. utile. 37. de reg. iur. in 6. Bald. in auth. si quas ruinas, C. de sacrosanct. Ec- cles. & Couarr. d. lib. 2. uar. resolut. c. 16. num. 5. Harprec.

QVÆSTIO VI. SVMMARIA. Ex Claro.

- 1 Prelatus potest concedere in emphyteusm bona Ecclesie, qua solita sunt in emphyteusm concedi.
2 Et an si concedantur alio modo, quam solita sunt concedi, uide- tur in totū concessio: an autē quatenus excessa est forma solita.
3 Et utque ad quam generationem possit res Ecclesie in emphy- teusm concedi.
4 Et an possint concedi etiam pro heredibus extraneis.
Ex Additionibus.
1 Res Ecclesie, sine legitimis solemnitatibus, in perpetua emphy- teusm, etiam bene de Ecclesia merito, concedi nequeunt.
2 Idque procedit, etiam si fundus sterilis secus, si exiguus, uel vltra hominum memoriam incultus fuerit.
3 An rei Ecclesiastica in emphyteusm datio, sine debitis solemn- tatibus, facta, iure subsistat, si ea cū Ecclesia utilitate sit cōiuncta.
4 Pupillus sine tutoris auctoritate hereditatem quātrannis lucro- sam adire nequit.
5 Sensus & explicatio l. non eo minus. 14. C. de procuratorib.
6 Acceptilatio cum pupillo sine auctoritate tutoris facta ualeat.
7 Mens, & consideratio l. cum hi, quibus 8. §. eam transactionem 6. ff. de transactionib.
8 Si constitutio emphyteusis ob defectum consensus capitulis, siue Papæ irrita dicatur, ratihabitione ipsius ualida efficitur.
9 Num Pontifex sua ratificatione emphyteuticam concessionem adeo roborare queat, vt emphyteuta inuitus emphyteusm ha- bere cogatur.
10 V usufructuarius, inuito domino, usufructu relinquare potest.

- 11 Vasallus sine domini uoluntate recte feudum refutat.
12 Favoris uo renunciare cuiuslibet permittitur.
13 An, & quatenus prelatus rem Ecclesiasticam, in emphyteusm dari solitam, ad Ecclesiam reuersam, sine legitimis solemn- tatibus alicui in emphyteusm dare possit.
14 Emphyteusis prius singulari persone data, postea ciuitati, uel potentiori dari nequit.
15 Civitas, aut Collegium nunquam mori intelligitur.
16 Difficilius his potentiori, quam homini plebeo intenditur.
17 Si emphyteusis solita sit dari utque ad certam generationē, illā in perpetuum alicui prelatus concedere non potest.
18 Vtrum prelatus rem emphyteuticam, ad Ecclesiam reuersam, etiam pro sanguineis suis denuo in emphyteusm dare queat.
19 Redarguitur, & refutat, Panormitanus.
20 Sententia & intellectus c. relatum, 12. §. licet. extr. de testam.
21 Prelatus rerum Ecclesiasticarum usufructuarius censetur.
22 Consuetudo stricti iuris est: nec de casu ad casum extenditur.
23 Nunquid rei ecclesiastica in emphyteusm concedi solita, conces- sio non plane consueto modo interposita, omnimodo censetur inutilis, an uero ualeat, quatenus fieri potuit.
24 Quatenus ualeat per inutile non uideatur.
25 Tot putantur esse concessiones, quot sunt generationes.
26 An vasallus, si feudum, quod possidet, alia lege, quam ipse ha- bet, alij concesserit, illud amittat.
27 Opinio, ultimo loco relata, approbata intelligitur.
28 Enodatio Nouell. 7. c. 3. in fine princ. & c. 7.
29 Limitatio precedentis decisionis.
30 Emphyteusis ecclesiastica in infinitum concedi potest pro omni- bus descendantibus.
31 Legitimis solemnitatibus adhibitis, res Ecclesia in emphyteusm a dari possunt, vt etiam ad extraneos ipsius emphyteut e ha- bere des emphyteusis illa transeat.
32 Consideratio, & intellectus Nouell. 7. c. 3. in principio.

